

15-тъ точки, у окръжно-то му отъ 23-ый Февруар. 1861 г. писмо камъ Българы-ты, дѣто още ся подтвърждаваше и осѣждане-то на Владыци-ты ни, Илариона и Авксентія. Ето! какъсо какво бѣше съдържаніе-то на тѣя измѣдрены точки: «Въ чисто Българскы-ты Епархіи ще ся опрѣдѣлять за Архиереи Българе, или знаѣщи «Българскый языкъ. Въ свѣтыя Синодъ на Великж-тѣ черковж ся «допуска да засѣдавать като редовни членове двоица отъ митрополиты-ты на Българскы-ты епархіи, както си бѣше и напрѣдъ.» Прѣди да бѣше распратилъ тѣя 15 точки изъ Епархіи-ты, патрикж-тѣ гы прѣдстави на правителство-то, за да гы подтвърди и то, и да заповѣда да ся приемжтъ, като го помоли въ сѣще-то врѣмя да ся испратятъ на заточеніе и трима-та Българскы Архиереи: Иларионъ, Авксентій и Пайсій (Пловдивскый, кой-то наскоро бѣше зѣлъ вече и той Българскж-тѣ странж), кое-то и станж на 29-ый Априлія 1861 г. Българе-ти сега ся наскърбявать тѣй, щото никаквы вече Патришкы обѣщанія не можяхж да гы удовлетворяють. Точки-ты му са распратихж по Епархіи-ты, нѣ тѣ намѣсто да ся приемжтъ, избирать ѣя 28 душъ прѣдставители, и ся испращать съ приличны-ты писма и прошенія въ Цариградъ до Правителство-то, за да гы приеме и припознае като таквы (1861 г. прѣзъ Марта). Тѣ ся припознахж и протестувахж прѣдъ В. Портж 15-тъ точки, поднасящецъ и намѣсто тѣхъ другы осемъ, кои-то вече не ся основавахж на възстановленіе-то на унищоженж-тѣ Българскж Іераршіж, ами на равноправность-тѣ и еднакво-то участіе съ Гърци-ты въ народочерковны-ты работы на Цариградскж-тѣ патриканж. Честно-то Правителство гы зѣ подъ вниманіе, и заповѣда съставяніе-то на еднж смѣсенж отъ Гърци и Българы комисіж, за да гы разглѣда. Тя състояше отъ шесть души Гърци и шесть души Българы, и си захванж засѣданія-та на 1862 г. Юнія 18-ый. Отъ тогава все работяше тя, нѣ нищо не свърши. Рѣшеніе-то на първж-тѣ за избирание-то на Патрика точкж само ся прострѣ пѣлъ мѣсяцъ, и Българе-ти най-послѣ склонихж да ся рѣши въ ползж на Гърци-ты, само да е миръ. Прѣминж ся и на вторж-тѣ — за съставаніе-то на синода отъ по равно число Гърци и Българы, нѣ и то не понесе на Гърци-ты, та не можаше да ся рѣши лесно, за туй и двѣ-тѣ страны ся отнесохж до Правителство-то да ѣ рѣши то. Министърж-тѣ на вѣншны-ты дѣла събира тогава комисіж-тѣ подъ прѣдсѣдателство-то си, и точка-та ся рѣшява въ нашж ползж (1863), нѣ патриархъ-тѣ не искаше да му приеме рѣшеніе-то, и прибрьза да си даде оставкж-тѣ; тѣй